

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Retoff: Da Ordføreren for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen, er forhindret i at være til Stede, skal jeg kort redegøre for Udvalgets Arbejde. Til Brug for Udvalget er indhentet Oplysninger angaaende Skattekommissionens Arbejde vedrørende Toldloven. Af de Oplysninger, Udvalget har modtaget, fremgaar det, at Skattekommissionen allerede er naaet et godt Stykke frem med Gennemgangen af Toldloven, og det er ligeledes blevet oplyst, at Skattekommissionen har paabegyndt en Gennemgang af Toldlovens enkelte Satser. Et Flertal inden for Udvalget er derfor enedes om ikke at stille Ændringsforslag til de nugældende Satser, idet de let vilde blive af noget tilfældig Karakter, men afvente Resultatet af Skattekommissionens Arbejde.

Flertallet indstiller Lovforslaget til uændret Vedtagelse.

Angaaende de Ændringsforslag, som er stillet af Venstre, skal jeg udtale, at jeg egentlig forventer, at de bliver trukket tilbage, nu da Tillægsbevillingslovforslaget er fremlagt. Skulde min Opfattelse ikke holde Stik, skal jeg anbefale Tingets Medlemmer at stemme *imod* Venstres Ændringsforslag og at stemme *for* Lovforslaget, saaledes som det er fremsat.

Himmelstrup: Det Udvalg, der har arbejdet med denne Sag, har jo haft ganske overordentlig stærk Fart paa, saa stærk Fart, at det ikke engang er lykkedes at modtage Besvarelse paa alle de Spørgsmaal, som er stillet fra Udvalgets Side, til Bedømmelse af Sagen.

Der er jo ikke kommet noget, om jeg saa maa sige positivt ud af Udvalgets Arbejde, de tre Partier, som det fremgaar af Betænkningen, indstiller Lovforslaget til Vedtagelse uændret. Det sker endda uden nogen som helst Særbemærkninger fra konservativ eller radikal Side. Tidligere har det jo været saadan, at i hvert Tilfælde enkelte Medlemmer af det radikale Parti har været ganske overordentlig utilfredse med en hel Del af de Bestemmelser, der er Tale om — det gælder ikke mindst det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, der jo tidligere navnlig har besværet sig over en hel Del af Tekstilsatserne —, men denne Gang sker der altsaa intet som helst; der er heller ikke sket

noget i Udvalget, der kunde tyde paa, at man ønsker disse Bestemmelser ændret.

Under disse Forhold erkender jeg, at det ikke kan nytte noget at holde lange Taler — det vil kun være spildte Ord paa Balle-Lars —, men nogle enkelte Bemærkninger vil jeg dog gøre, da vi jo, som man ser af Betænkningen, har stillet en Række Ændringsforslag; der er saa meget desto mindre Grund til at udtale sig udførligt, som det efter min Mening er ganske sikkert, at Rigsdagen igen senere vil faa et Lovforslag af nøjagtig samme Karakter som dette til Behandling. Jeg er nemlig ganske uenig med den ærede socialdemokratiske Ordfører (Retoff) i hans Paastand om, at der er Sandsynlighed for, at Skattekommissionen vil kunne ende sit Arbejde saa tidligt, at Rigsdagen vil kunne naa at faa behandlet de Forslag fra Skattekommissionen, der skal afløse disse Love, inden Udgangen af Juni Maaned 1940.

Vi har bedt den højtærede Finansminister om en Redegørelse for Arbejdet i Skattekommissionen, og vi har faaet en meget *ordrig* Redegørelse. Der knyttede sig ganske vist den mærkelige Tilføjelse til den, at den var fortrolig. Jeg kan nu ikke rigtig forstaa, at en saadan Redegørelse ikke kan afgives til Offentligheden, men det turde maaske være et indirekte Bevis paa, at man ikke er saa forfærdelig langt fremme med Arbejdet inden for Skattekommissionen. Vi kan altsaa til næste Aar, i Løbet af et Aars Tid, vente os Fremsettelse af et Forslag fra den højtærede Finansminister af ganske samme Karakter som det, vi behandler her.

Ændringsforslag Nr. 2, som er stillet af Venstre, gaar ud paa at overføre Benzinfemøren til Kommunerne. Jeg skal derom kun sige, at Begrundelsen herfor er den, at Kommunerne trænger endnu mere til disse Penge i Aar end tidligere, og da det Finansaar, vi er inde i, jo har givet ganske overordentlig store Indtægter, ja, langt mere, end den højtærede Finansminister havde regnet med paa sit Budget, var vi af den Opfattelse, at der i Aar var ganske særlige Muligheder for, at Finansministeren vilde vise Kommunerne nogen Imødekommehed. At der har været en saadan Forøgelse af Indtægterne, har den højtærede Finansminister bekræftet i Dag gennem det Tillægsbevillingslovforslag, han har fremsat, men naturligvis kan det jo heller ikke nægtes, at de Tal, den højtærede Finansminister fremlagde, for Udgifternes Vedkommende heller ikke var